

تجلى آموزه‌های اسلامی و نهضت حسینی در هویت قیام ضد استعماری دلیران جنوب ایران در جنگ جهانی اول

yaghoubi313@yahoo.com

shquorishi@gmail.com

mashala1339@gmail.com

که محمد طاهر یعقوبی / استادیار گروه تاریخ دانشگاه پیام نور قم

سید حسن قربیشی کربن / استادیار گروه تاریخ دانشگاه پیام نور قم

ماشاء الله عالی حسینی / دانشجوی دکتری مدرسی تاریخ فرهنگ تمدن اسلامی پیام نور قم

دربافت: ۱۳۹۹/۱۲/۱۳ - پذیرش: ۱۴۰۰/۰۶/۳۰

چکیده

بررسی ابعاد گوناگون تجلیات آموزه‌های اسلامی بر هویت حمامه دلیران جنوب ایران در فاصله تاریخی (۱۹۰۹-۱۹۲۰م)، بهویژه در جریان جنگ جهانی اول هدف اصلی این پژوهش است. این مقاله پس از گردآوری اطلاعات به دو روش مصاحبه و کتابخانه‌ای، با اتخاذ رویکرد کیفی مبتنی بر روش «تحلیل مضمون» که به دنبال خروجی مضماین پایه، سازمان دهنده و فراگیر مرتبط با مسئله تحقیق است، به این پرسش اساسی پاسخ می‌دهد که چه آثاری از آموزه‌های اسلامی و نهضت حسینی در هویت ضداستعماری قیام دلیران جنوب تجلی یافته است؟ یافته‌های پژوهش منجر به تولید ۲۱۰ کد باز گردید که پس از ترکیب این کدها با یکدیگر ۱۰ مضمون پایه شناسایی شد. این مضماین در نهایت، در قالب سه مضمون سازمان دهنده «عوامل و زمینه‌ها»، «مدیریت راهبردی روحانیت مبارز» و «ساختار اصول مبارزه و رفتار مجاهدان در قیام» گروهندی شد و از آنها عنوان فراگیر «تجلى آموزه‌های اسلامی و نهضت حسینی در درون حمامه دلیران جنوب ایران» شکل گرفت. بحث و بررسی شواهد پژوهش، نقش آموزه‌های اسلامی و نهضت کربلا در هویت‌آفرینی قیام جنوب و برانگیختگی غیرت ملی دلیران در مقابله با اشغالگران را نمایان ساخته، نادرستی دیدگاه‌های دیگر درباره انگیزه و ماهیت این قیام (فرصت‌طلبی، تحریک آلمان‌ها و ناسیونالیسم) را نشان می‌دهد.

کلیدواژه‌ها: قیام جنوب، دلیران جنوب، استعمار، هویت قیام جنوب، آموزه‌های اسلامی، نهضت حسینی، جنگ جهانی اول.

مقدمه

مطالعه تاریخ جنبش‌های ضداستعماری و ضداستبدادی در ایران بیانگر آن است که معارف اسلامی و آموزه‌های عاشورا، همچون خورشیدی تابان، فکر و جان مجاھدان را حرارت بخشیده است. در دوره معاصر، آموزه‌های این فرهنگ خاستگاه اصلی «جنبش تحریم تباکو» و «قیام مشروطه» گردید.^۱ امام خمینی^۲ نیز انقلاب اسلامی ایران را مرهون اسلام و پاسداشت نهضت حسینی می‌داند.^۳ قیام جنوب در سال‌های پس از مشروطه و در جنگ جهانی اول بر ضد انگلیس نیز در پرتو این آموزه‌ها، قابل مطالعه و ارزیابی است.

قیام جنوب در مرداد ۱۲۹۴ / اوت ۱۹۱۵ از سواحل جنوب ایران،^۴ هنگامی آغاز گردید که اشغالگران برای دستیابی به منافع استعماری خویش به قسمت‌هایی از خاک ایران، فرسنگ‌ها راه را در نوردیدند. انگلیسی‌ها پس از تصرف بوشهر، بیرق صلیب را در شهر اسلامی به جای پرچم ایران نشاندند.^۵ با تجاوز بیگانه، مردم غیور جنوب ایران با پیشینه فرهنگی ۱۴۰۰ ساله مبتنی بر قرآن و عترت قیام کردند تا نمود عینی دیگری از جلوه‌های فرهنگ ضداستعماری اسلام گردند.

خرصوت و اهمیت موضوع: لزوم بازنگری بعد از درونی قیام جنوب در بستر نقش تأثیرگذار تاریخ، فرهنگ و تمدن اسلامی که به افزونی دانش و بصیرت نسل امروز و آینده ایران اسلامی کمک می‌نماید، مهم‌ترین ضرورتی است که انجام این پژوهش را اجتناب ناپذیر گرداند.

مسئله اصلی: نگاه تاریخی به جامعه ایران حکایت از آن دارد که همواره مردم به شیوه‌های گوناگون، با ظهور عشق و ایمان باطنی خود به تعالیم اسلامی و نهضت عاشورا، روح و جوهر اعتقادی شان را اعلام داشته‌اند. این فرهنگ تاریخی الهام‌بخش موجب شد تا با تجاوز کفار استعمارگر به مرزهای ایران زمین پس از مشروطه و در جریان جنگ جهانی اول، علمای دین، فتوا و فرمان قیام را بناهای عاشورایی همچون «هلْ مِنْ نَاصِرٍ يُنْصَرُنِی» صادر نموده،^۶ شعله‌های غیرت مسلمانان را برافروزند. بدین‌روی، هدف اصلی پژوهش «بررسی اثرات تعالیم اسلام و آموزه‌های نهضت حسینی در هویت ضداستعماری حماسه جنوب ایران» است و به دنبال آن پرسش‌های مهم ذیل مطرح می‌شود: چه عوامل و آموزه‌های فرهنگی زمینه پیدایش هویت قیام دلیران جنوب شد؟ روحانیت و مراجع دین چگونه قیام را مبتنی بر آموزه‌های اسلامی و نهضت حسینی رهبری نمودند؟ کدام اصول و شاخص‌های اسلامی بر اردوگاه و رفتار سازمانی و ویژگی‌های اعتقادی و اخلاقی مجاھدان جنوب تجلی داشت؟

۱. برواند ابراهیمیان، ایران بین دو انقلاب، ص ۱۰۴.

۲. سیدروح‌الله موسوی خمینی، صحیفه امام، ج ۱۷، ص ۵۸.

۳. فلوریدا سفری، پلیس جنوب ایران: اس بی آر، ج ۱، ص ۵۳.

۴. عبدالله بالادی بوشهري، لوابج و سوانح، ص ۶۶.

۵. موسی مطهری‌زاده، ناصر دیوان کارزوئی به روایت اسناد، ص ۱۵۲.

براساس موضوع مقاله و ماهیت پرسش‌ها، این پژوهش در چارچوب پارادایم تفسیری و مطالعه کیفی قرار گرفته، برای تحلیل داده‌های آن از «استراتژی تحلیل مضمون» استفاده می‌شود.

سیر پژوهش و دستیابی به پاسخ: در بازخوانی هویت قیام و پاسخ به سؤالات پژوهش، مطالعه برای دستیابی به اطلاعات آنها از دو طریق مصاحبه با ۱۸ تن از نخبگان و معمراً آگاه از سرداران حمامه و مطالعه اسناد و کتب مرتبط آغاز گردید. پس از جمع‌آوری داده‌ها و کدگذاری آنها و درنتیجه مقایسه مستمر داده‌ها با هم، تفسیر، تحلیل و مقوله‌سازی آنها انجام گرفت. این اقدامات با استفاده از روش «تحلیل مضمون»، تداوم یافت، تا در نهایت، سه مؤلفه اساسی یا سازمان‌دهنده «زمینه‌ها و عوامل»، «مدیریت و رهبری قیام» و «رفتار سازمانی و ویژگی‌های فکری عناصر جهاد» شکل گرفت و شبکه مضماین ترسیم شد. آنگاه با نظرخواهی از خبرگان، پایابی آن مشخص گردید. سپس با بحث و مقایسه یافته‌های تحقیق با سه دیدگاه دیگر درباره انگیزه و ماهیت قیام جنوب («شورش فرucht‌طلبان»، «تحریک آلمان‌ها» و «ناسیونالیسم»)، نتایج پژوهش مبتنی بر اثبات اصل تأثیر آموزه‌های اسلامی و فرهنگ حسینی بر هویت جنبش ارائه گردید.

مبانی نظری، پیشینه و روش

۱. ادبیات نظری

در جهت هدف پژوهش، دو طرح یا الگو، مبانی نظری پژوهش را شکل می‌دهند: یکی قاعده «نفی سبیل» و دیگری «الگوی فرهنگ حسینی». در ذیل به اختصار، به تبیین این دو می‌پردازیم:

الف. قاعده «نفی سبیل»

فقهای اسلامی برای حفظ عزت و عظمت مسلمانان، با استناد به آیات قرآن کریم و روایات معصومان^۶ قاعده‌ای فقهی را به عنوان قاعده «نفی سبیل» تأسیس کرده‌اند. براساس این قاعده، راه هر نوع نفوذ و سلطه کفار بر جوامع اسلامی در حوزه‌های گوناگون سیاسی، نظامی، اقتصادی و فرهنگی باید مسدود شود.^۷

این قاعده بیانگر دو جنبه ايجابي و سلبی است که جنبه سلبی آن ناظر بر نفی سلطه بیگانگان بر مقدرات و سرنوشت سیاسی و اجتماعی مسلمانان و جنبه ايجابي آن بیانگر وظیفه دینی مسلمانان در حفظ استقلال سیاسی و از بین بردن زمینه‌های واستستگی است.^۷ بر این مبنای در آستانه آغاز جنگ جهانی اول که برخی از سرزمین‌های اسلامی آماج تهاجم و استعمار قرار گرفت و نیروهای انگلیسی جنوب ایران را عرصه تاخت و تاز خود قراردادند، مرجع بزرگ تقليد آن عصر، آیت‌الله سید محمد کاظم طباطبائی بزدی در سال ۱۳۲۹ قمری، فتوایی مبنی بر جهاد با کفار اشغالگر در سرزمین‌های اسلامی صادر کرد. همزمان با این فتوا، فتاوی مشترکی از سوی آیات عظام، آخوند

^۶ یعقوب جفری، تفسیر کوثر، ج ۲، ص ۵۶۴.

^۷ نظام‌الاسلام کرمانی، تاریخ سیاری ایرانیان، ص ۱۱-۱۴.

ملامحمد کاظم خراسانی، عبدالله صازلرائی، شیخ الشریعه اصفهانی و سیدمصطفی کاشانی در مقابله با تهاجم بیگانگان به سرمینهای اسلامی و تکلیف مسلمانان در اینباره صادر شد.^۸

اوج احکام علما در وجوب مقابله با کفار اشغالگر در جریان جنگ جهانی اول شکل گرفت. در بخشی از فتوای جهادی سید محمد کاظم پیردی در جنگ جهانی اول آمده است:

در این ایام که... انگلیسی‌ها نیز نیروهای خود را در جنوب ایران پیاده کرده‌اند... بر عموم مسلمین از عرب و ایرانی وجوب است که خود را برای عقب راندن کفار از مالک اسلامی مهیا سازند.^۹

به دنبال آن، مجتهدان جنوب نیز فتوای صادر کردند. غیر از سید عبدالحسین لاری،^{۱۰} سید عبدالله بلاذری بهبهانی هم دفاع از خاک وطن را واجب اعلام نمود^{۱۱} و شیخ جعفر محلاتی جهاد را در چنین موقعی فرض گردانید.^{۱۲}

ب. الگوی فرهنگ حسینی

از نمادهای بارز نگرش و موضع گیری‌های سیاسی - اجتماعی ائمه معصومون^{۱۳} که بهمثابه الگویی جاودان و طرحی اساسی در تاریخ مبارزات جنبش‌های اسلامی علیه ظلم بیدادگری تبلور یافته، نهضت بزرگ عاشوراست. براساس همین نگرش امام صادق^{۱۴} به یارانش همچون فضیل بن یسار، گرفتن مجلس و گفت‌وگو برای زنده نگه‌داری مکتب اهل بیت^{۱۵} سفارش می‌کرد و بر اهتمام و اقدام آنها بر این مهم، سلام و درود خدا می‌فرستاد.^{۱۶}

امام حسین^{۱۷} شیوه مبارزه حقیقی با مستکران دین‌نما و هر نوع تجاوز به مستضعان عالم را شان داد. درواقع «حضرت سیدالشهدا^{۱۸}» به همه آموخت که در مقابل ظلم، در مقابل ستم، در مقابل حکومت جائز چه باید کرد.^{۱۹} عظمت حادثه کربلا و تأثیر درس‌های این فرهنگ الگویافته در طول تاریخ جنبش‌های اسلامی ضداستعماری و در فرهنگ شیعه به حدی است که به گفته علامه جعفری می‌توان آن را اساس خیزش و زیربنای بسیاری از قیام‌ها و حرکت‌های انقلابی و خونین در تاریخ شیعه یافت.^{۲۰} امام خمینی^{۲۱} در خصوص نقش تأثیرگذار و انقلاب‌ساز و دائمی این الگو بیان می‌دارد: «واقعه عاشورا از سال ۶۱ هجری تا خرداد ۱۳۶۱ و از آن تا قیام عالمی بقیه‌الله در هر مقطع انقلاب‌ساز است».^{۲۲}

۸. محمدحسن کاووسی و نصرالله صالحی، جهادی علماء و مراجع عظام در جنگ جهانی اول، ص ۱۱۶.

۹. محمدحسن رجبی یوانی، مروری بر نقش علماء در مبارزات ضداستعماری مردم جنوب ص ۲۳۶-۲۴۴.

۱۰. محمدتقی آیت‌الله، ولایت فقیه زیربنای فکری مشروطه مشروعه، ص ۷۵.

۱۱. احمد دشتی، جنبش جنوب ایران با تکیه بر مردم تگستان و دموکرات‌های فارس، ص ۶۵.

۱۲. همان، ص ۱۳۷.

۱۳. محمدبن حسن حرم حرعاملی، وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۵۰۱.

۱۴. سیدروح‌الله موسوی خمینی، صحیفه امام، ج ۲۷، ص ۵۸.

۱۵. محمدتقی جعفری، امام حسین^{۲۳} شهید فرهنگ پیشو انسانیت، ص ۸۳.

۱۶. سیدروح‌الله موسوی خمینی، صحیفه امام، ج ۴، ص ۱۷۹.

علمای مجاهد اسلام و مراجع تقلید، همان شاگردان مکتب امام حسین^{علیه السلام}، با تعلیم و ترویج آموزه‌های ناب این فرهنگ، جان و عقل مسلمانان را در توجه به توحید و نفی طاغوت، بیدار نگه داشته‌اند. در رأس جنبش دلیران جنوب نیز چنین رهبرانی وجود داشتند که از هر فرصتی در بین مردم بهره می‌جستند و از مصیبتهای امام حسین^{علیه السلام} و مظلومیت مقصومان^{علیهم السلام} یاد می‌کردند و از شعارهایی همچون «والله إن قطعتمْ يَمِينِي إِنِّي أَحَمَّ أَبْدًا عَنِ الدِّينِ» (به خدا سوگند، اگر دست راستم را هم قطع کنید، هرگز از یاری دینم دست برخواهیم داشت)،^{۱۷} نهایت استفاده را می‌کردند. اسناد فراوانی از علماء وجود دارد که همه نقش کاربردی این الگو در اندیشه رهبران نهضت جنوب را نشان می‌دهد.

۲. پیشینه پژوهش

در تحلیل و ارزیابی خاستگاه و ماهیت اصلی خیش مردم در این قیام، دیدگاه‌های متفاوتی وجود دارد که آنها را می‌توان را چهار بخش دسته‌بندی کرد: ۱. شورش فرست طلبان؛ ۲. تحریک آلمان‌ها؛ ۳. ناسیونالیسم؛ ۴. اسلام. فرضیه پژوهش حاضر دیدگاه چهارم است. براین اساس، در بررسی پیشینه، آن دسته از کتب و مقالاتی در جدول ذیل ذکر می‌شود که در جهت اهداف مقاله، مستقیم و غیرمستقیم، نمادهای اسلامی قیام را مورد توجه و واکاوی قرار داده‌اند.

جدول ۱: کتب و مقالات مرتبط با پژوهش

نوبسندگان، روش، سال پژوهش	نام اهداف	مهمنه‌ترین یافته‌ها
محمد بخیری و مهدی فرجی (توصیفی - تحلیلی) ۱۳۹۸	بررسی تطبیقی واکشن علماء و روحانیان ایران به اشغال کشور در جنگ جهانی اول و دوم	پژوهش ضمن نمایان ناختن نقش علمای دین، دلایل واکشن متفاوت دانشمندان و روحانیان را به اشغال ایران در جنگ جهانی اول و دوم ارائه می‌دهد.
قاسم ابراهیمی بور و عباس عالیزاده (توصیفی - تحلیلی) ۱۳۹۴	گسل دولت - ملت در تاریخ ایران و نسبت روحانیت با آن (مطالعه مورودی ضداستعماری جنوب)	نشان‌دهنده تأثیر تعیین کننده علمای شیعه بر قبض و بسط گسل دولت در جریان نهضت مشروطه و ضداستعماری مردم جنوب است.
عباس عاشوری نژاد (کتابخانه‌ای و اسنادی) ۱۳۹۲	بررسی تشخیص هویت قیام جنوب از منظر سرداران مجاهد بوشهر و تأثیر آن بر بارزات ضداستعماری این منطقه در جنگ جهانی اول	قیام سه هویت انسانی ملی و مذهبی دارد. سرداران مجاهد با فهم نظری و یا تجربه خویش بر سطوح گوناگون هویت اجتماعی ایران آگاهی یافتند.
بهزاد رضایی فام و فرهاد رشنیبور (توصیفی - تحلیلی) ۱۳۹۱	شرح نقش و جایگاه اوسموس در پیشبرد اهداف اپراتوری آلمان در جنگ جهانی اول در فارس	اینکه واسموس در برانگیختن انگیزه‌های ملی و مذهبی مردم جنوب نقش زیرینی داشته است.
علی محمد طوفداری (توصیفی - تحلیلی) ۱۳۹۰	تاریخ‌نگاری ناسیونالیستی معاصر ایران و پایه‌گذاری اوهام تاریخی مقدس	دسته‌بندی دیدگاه‌های مختلف ملی‌گرایی و مقایسه آنها با تفاسیر دانشمندان دینی در دوره معاصر.
وحید کارگر چهارمی (توصیفی - تحلیلی) ۱۳۹۸	شرح زندگی و اندیشه سیاسی آیت‌الله سیدعبدالحسین لاری	این کتاب می‌کوشد با استفاده از منابع، زندگی و اندیشه سیاسی آیت‌الله لاری در مبارزه با استبداد و استعمار در عصر قاجار را مور بحث قرار می‌دهد.

نام اهداف	نویسنده‌گان، روش، سال پژوهش	مهمنه‌ترین یافته‌ها
جایگاه روحانیت بوشهر در انقلاب مشروطیت و مقاومت برابر توطئه بیگانگان	عبدالکریم مشایخی (تاریخی - تحلیلی) ۱۳۹۳	کتاب ضمن بررسی مبارزات روحانیت بوشهر به روی سیدمرتفعی اهرمی در قیام مشروطه و نقش مجاهدان، علل شکست قیام را ریشه‌بایی می‌کند.
بررسی جنبش خداستعماری جنوب با تکیه بر مبارزات علماء	محمدامیر شیخ‌نوری (کتابخانه‌ای و اسنادی) ۱۳۹۲	کتاب در بیان شاخص‌هایی از حضور علماء از انقلاب مشروطیت تا جنگ جهانی اول و پس از آن همگامی آنها با نیروهای آزادیخواه ملی است.
تحلیل جنبش جنوب ایران با تکیه بر مردم تنگستان و دموکرات‌های فارس	احمد دشتی (تصویفی - تحلیلی) ۱۳۷۹	توصیفی بر شکل‌گیری قیام جنوب ایران بر پایه حرکت مردم تنگستان و حزب دموکرات فارس و بیان برنامه‌های این حزب در تحریک آزادیخواهان ارائه می‌دهد.

یافته‌های پژوهش‌های مذکور و سایر تحقیقات مشابه که با رویکردهایی متفاوت و از جمله «ملی - مذهبی» به قیام نگریسته‌اند، این حقیقت را روش می‌سازند که «اعتقادات اسلامی» و «نگرش ملی‌گرایی» در کنار هم دو واقعیتی غیرقابل انکار در قیام بوده‌اند. با وجود این، پرسش‌های اساسی بی‌پاسخ باقی مانده‌اند؛ مانند اینکه: اولاً، ملی‌گرایی با کدام تعریف، عامل تأثیرگذار در قیام است: «ملی‌گرایی» به معنای «حس فطری»^{۱۸} که برانگیزاننده غیرت دفاعی انسان‌ها از درون است، یا آن ایدئولوژی ملی‌گرایی غیرفطری که دست‌ساخته منورالفکرهای اروپایی در دوره قاجار بوده است؟^{۱۹} بر فرض اول، تعامل آن دو پدیده ملی و مذهبی با هم در درون قیام چگونه قابل تفسیر است؟ و مهم‌تر اینکه عوامل زمینه‌ای و عناصر ساختاری نهضت که تا حدی مغفول مانده‌اند، چه هویتی از قیام را نمایان می‌سازند؟

تحقیق پیش‌رو با تأکید بر هویت «مذهبی - ملی» قیام، این مسائل را با تأکید بر ساختار نهضت، بررسی می‌کند. نوآوری تحقیق حاضر نسبت به سایر مقالات در پرداختن به وجوده مذکور است و همچنین ارائه تقریر و تبیین موضوع و شرح فرایند داده‌های آن با استفاده از استراتژی «تحلیل مضمون».

۳. روش تحقیق

الف. روش‌های گردآوری داده‌ها

گردآوری داده‌ها به دو روش کتابخانه‌ای و مصاحبه صورت گرفته است. در روش کتابخانه‌ای با استفاده از مجموعه اسناد و کتب، مضامین مرتبط با اهداف پژوهش شناسایی شدند و در روش مصاحبه نیز مصاحبه‌هایی رودررو به تفصیل با طرح پرسش‌های باز، با معمران آگاه و افرادی از بازماندگان سرداران قیام برگزار شد که همه ضبط ویدئویی شده است.

۱۸. سیدمحمدحسین طباطبائی، تفسیر المیران، ج ۳، ص ۲۱۶.

۱۹. علی محمد طرفداری، تاریخ‌نگاری ناسیونالیستی معاصر ایران، ص ۲۳۱.

ب. روش‌های تحلیل داده‌ها

تجزیه و تحلیل داده‌ها یعنی: فرایند تدوین، تنظیم، طبقه‌بندی، تلخیص و بیان مفهوم یا معنای انبوھی از داده‌های گردآوری شده که با کاهش آنها به صورت بخش‌های قابل کنترل و تفسیر آنها سروکار دارد.^{۲۰} و در اینجا پس از آشنا شدن با داده‌ها و استخراج آنها با استراتژی «تحلیل مضمون»، فرایند کدگذاری در چارچوب قلمرو تحقیق آغاز گردید تا نوبت به قالب‌بندی مضماین و پس از آن ترسیم شبکه مضماین رسید. سپس با بازنگری صورت گرفته، مضماین تکراری و ناهمگون حذف گردید. پس از تحلیل مضماین، ۲۱۰ مضمون پایه ایجاد شدند که در قالب ۱۰ مضمون سازمان‌دهنده ترکیب یافت و در نهایت، در سه مؤلفه شناسایی و تبیین گردیدند.

ج. جامعه و نمونه

جامعه آماری دارای دو بخش بود: یکی شامل ۱۸ تن از نخبگان و تعدادی از معمراں خبره که برای مصاحبه درباره قیام انتخاب شدند، و دیگری دربرگیرنده «متون یادداشت‌ها، اسناد و کتب مرتبط با موضوع». روش نمونه‌گیری به صورت هدفمند تا رسیدن به نقطه اشباع نظری انجام گرفت.

د. روایی و پایایی ابزار جمع‌آوری اطلاعات

برای حصول اطمینان از روایی پژوهش نیز مفاهیم و مضمون‌های بدست‌آمده به طور مستمر با داده‌ها، مقایسه گردید و تناسب آنها نسبت به یکدیگر ارزیابی شد. همچنین چند تن از استادان و خبرگان این حوزه کاربررسی و اظهارنظر درباره کدبندی‌ها و یافته‌ها را انجام دادند و دیدگاه‌های آنها نیز اعمال شد.

یافته‌های تحقیق

یافته‌ها برآمده از به کارگیری روش شناسی با اتخاذ رویکرد کیفی مبتنی بر روش «تحلیل مضمون» و ادبیات نظری پژوهش، درنهایت در قالب سه «مضمون سازمان‌دهنده» گروه‌بندی گردیدند که در این بخش، بهمثابه یافته‌های پژوهش - به ترتیب - به هریک از این مضماین سازمان‌دهنده و پایه‌های آن به تناسب اهداف و سؤالات مقاله اشاره می‌شود:

۱. تجلی آموزه‌ها در زمینه‌های قیام

اولین مضمون سازمان‌دهنده پژوهش در پاسخ به این پرسش که کدام‌یک از آموزه‌های فرهنگی زمینه پیدایش هویت قیام دلیران جنوب شد؟ اشاره به تجلی آموزه‌ها در عوامل و زمینه‌های قیام با مضماین ذیل دارند که با شرحی متناسب در ادامه می‌آید:

۲۰. جیدعلی هومن، راهنمای علمی در پژوهش کیفی، ص ۱۵۶.

الف. باورهای اسلامی مردم

یکی از عوامل ساختارشناسی نهضت‌ها، مطالعه شرایط فکری و زمینه‌های اعتقادی آنهاست؛ زیرا هر جنبشی اصولاً تابع یک ایدئولوژی است.^{۲۱} جهان‌بینی توحیدی بر پایه باورهای اسلامی، تأثیرات شگرفی در رفتارهای اختیاری انسان معتقد می‌گذارد که مهم‌ترین آنها یکی؛ قداست بخشیدن به آرمان‌ها و هدف‌های مکتب؛ و دیگری دمیدن روح تعهد و مسئولیت در مؤمنان است.^{۲۲} واقعه عاشورا و انقلاب کربلا بر این باورها شکل گرفت و الگویی جاودانه گردید؛ الگوی عملی که باورهای اسلامی را در زندگی مردم ترویج نمود و خصوصیاتی مقدس، جذاب و سعادتمند گردانید؛ همان خصلت‌های عزتمندی که به درستی در گفتار و کردار مجاهدان و فرماندهان جنبش جنوب قابل مشاهده است. نامه رئیس‌علی^{۲۳} دلواری به محمدحسن مجتهد برازجانی یکی از آن نشانه‌هاست. در قسمتی از این نامه رئیس‌علی به مجاهد برازجانی می‌نویسد:

...قربانت گردم! درجه بهشت پیدا کردن و شربت شهادت را داوطلبانه خواستن باید همتی عالی و عزمی راسخ داشت. کسی که حکم سخت علاما دیده باشد و حکم امام باشد و جنگ باشد و جنگ نکند، بهانه آن چیست؟^{۲۴}

ب. عشق و ارادت مردم به پاسداشت واقعه قیام سالار شهیدان

عنصر دیگری که نقش مؤثری در گسترش فرهنگ حسینی در قیام داشت، عشق و ارادت مردم به پاسداشت قیام عاشورا بود که به فرموده پیامبر اکرم ﷺ، «شهادت امام حسین ویارانش در دل‌های مؤمنان چنان حرارت و گرمایی اندادخته که هرگز خاموش نمی‌شود.»^{۲۵}

حسین بن علی^{۲۶}، درس غیرت، مقاومت و ایستادگی به مردم داد و... ترس آنها را ریخت.^{۲۷} قیام جنوب حکایت این درس‌هاست.

واقعه عظیم عاشورا و ارادت مردم به پاسداشت آن، عنصری بنیادین در خیزش آتشین مردم جنوب بود. شعله آتش این انقلاب حسینی درس غیرت و مقاومت به مردم داد و ترس آنها را ریخت.^{۲۸} همچنین به همه آموخت که در مقابل ستم، در مقابل حکومت جائز چه باید کرد.^{۲۹}

۲۱. بروس کوئن، مبانی جامعه‌شناسی، ص ۴۰-۴.

۲۲. مرتضی مطهری، مجموعه آثار، ج ۲، ص ۸۵.

۲۳. کاوه بیات، جنگ جهانی اول در جنوب ایران، ص ۱۲۰.

۲۴. سیدحسین طباطبائی بروجردی، جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۵.

۲۵. مرتضی مطهری، مجموعه آثار، ج ۳، ص ۵۹.

۲۶. همان.

۲۷. سیدروح‌الله موسوی خمینی، صحیفه امام، ج ۱۷، ص ۵۸.

سنت سوگواری و عزاداری بر شهادت امام حسین^{۲۷} که از زمان شهادت آن حضرت از سوی امامان معمول^{۲۸} بنا نهاده شد، در عصر قیام، موجب حفظ آرمان‌های دفاع و شهادت گردید. حسینیه «زائرعلی» در دلوار، حسینیه «کازرونی» در شهر بوشهر،^{۲۹} حسینیه «میرزا» در خورموج دشتی و حسینیه «رئیس محمد» در درازی دشتی، از پایگاه‌های پررنق عزاداری و حضور مردم در بحبوحه قیام جنوب و در هنگامه اشغال بوشهر توسط انگلیسی‌ها بودند.^{۳۰} رئیس‌علی در حسینیه پدرش - زائرمحمد - که پیوند تفکیک‌نایابی‌ری با عالم مجاهد، سید علینقی حسینی دشتی داشت،^{۳۱} تربیت یافت و مبارزی حسینی گردید.

علمای جنوب از فرصت وجود پاسداشت قیام سالار شهیدان استفاده کردند و کوشیدند مردم را در دفاع از ناموس، دین و وطن بسیج نمایند. حسینیه «سید الشهداء» دلوار که انگلیسی‌ها آن را بمباران کردند^{۳۲} و همچنین آتش زدن مسجد «کورده» توسط عمال انگلیس^{۳۳} حکایت از خشم بیگانگان از این پاسداشت‌ها دارد.

ج. فعالیت حوزه‌های علمیه بومی

حوزه‌های علمیه و کلاس‌های درس علم و پیوستگی مدارس علمیه با جامعه، همواره از مهم‌ترین پایگاه نشر فرهنگ اسلام حسینی به شمار آمده است. این حوزه‌ها در مناطق گوناگون جنوب رونق داشته‌اند. سید عبدالحسین لاری، از رهبران نهضت، پیشگام تأسیس حوزه‌های علمیه در مناطق حساس جنوب بود. او به همراه سایر علماء، به تربیت شاگردانی مجاهد مبادرت ورزید.^{۳۴} مدرسان و علمای مجاهد شیراز، همچون جعفر محلاتی نیز از پیوند حوزه علمیه با مساجد به همراه طلبه‌ها، حداکثر بهره‌برداری را کردند تا کاروانی از مردم را به سمت خطوط مقدم مبارزه در برازجان بسیج نمایند.^{۳۵}

در منطقه دشتی بوشهر، سه حوزه علمیه وجود داشت که نقش زیادی در آگاهی مردم و هدایت قیام دلیران ایفا نمودند:^{۳۶} یکی «حوزه علمیه بردخون» که شیخ عبدالنبی بحرانی در اواخر عمر خود در بردخون (از توابع شهرستان دیر استان بوشهر) آن را بنا نهاد.^{۳۷} از این حوزه، شیخ عبدالنبی حکم جهاد

۲۸. عبدالکریم مشایخی، حاج سید محمد رضا کازرونی، ص ۲۱۹.

۲۹. محمدحسن بنوی، مجموعه مقالات قیام جنوب در جنگ جهانی اول، ص ۲۴۳.

۳۰. همان، ص ۲۴۳.

۳۱. موسی مطهری‌زاده، ناصر دیوان کازرونی به روایت اسناد ص ۱۳۵.

۳۲. محمد تقی آیت‌الله‌ی، ولایت فقیه، ص ۱۶۰.

۳۳. محمدحسین رکن‌زاده آدمیت، فارس و جنگ بین‌الملل اول، ص ۵۷۹.

۳۴. همان، ص ۱۱۶.

۳۵. حبیبالله سعیدنیا، تاریخ تحولات سیاسی اجتماعات دشتی، ص ۲۹۹.

۳۶. علی بحرانی دشتی، فرزانگان کردوان علیه، ص ۵.

صادر کرد و خالق حسین دشتی سردار جنوب و همراهان او بنا به فتوای ایشان راهی جنگ شدند.^{۳۷} دو می «حوزه علمیه میانخره» بود که توسط حاج سید علینقی حسینی دشتی در روستای «میانخره دشتی» احداث گردید. حاج سید علینقی نیز مردم را به جهاد و مبارزه دعوت نمود.^{۳۸} در بندر بوشهر، مسجد «کوفه» و مسجد «نو»، حوزه و پایگاه آموزش تعلیمات دینی و حضور مجاهدان به مدیریت بلادی بوشهری از رهبران قیام بودند.^{۳۹}

د. حضور مردمی و انقلابی علمای دین بین مردم

روحانیت آگاه و مبارز مظہر توجه، علاقه، ایمان و اعتقاد مردم است.^{۴۰} به قول شریعتی، «آنها پایگاهی هستند که وارث تاریخی سراپا زایش و خیش و حامل فرهنگی قوی و غنی که ریشه در جان توده مردم دارد».^{۴۱} این امر موجب شده است که مردم با نگاهی مرجعیت محور همیشه برای رفع مشکلات اعتقادی و سیاسی و اجتماعی زندگی‌شان، خواهان حضور علمای دین در میان خود باشند.

دیولافو^{۴۲} در شرح خاطرات خود از ایران عصر قاجاریه، نوشته است:

علمای روحانی و پیشوایان مذهبی که عموماً آنها را «مجتهده» می‌گویند، همیشه در نزد ایرانیان مقام و منزلت بسیار عالی داشته و دارند. میان احترام و نفوذ علماء در میان توده‌های اجتماعی، با تلاش علماء برای حمایت از مردم در برابر ظلم و ستم کارگزاران حکومتی پیوند نزدیکی وجود داشت.^{۴۳}

درخواست مصرانه مردم شهر لار فارس، به فراخوانی عالم مجاهد سید عبد‌الحسین لاری، از رهبران قیام جنوب،^{۴۴} همچنین درخواست مردم بوشهر از سید عبدالله بلادی بوشهری (از شیراز) برای رهبری مردم در نهضت دلیران جنوب^{۴۵} در همین زمینه معنادار است. بنابراین روحیه مردمی علماء در کنار آموزه‌های روشنگری‌شان، آنان را مرجع فرماندهان و مجاهدان ساخت.

آنچه تا اینجا گذشت، رهیافت‌های چهارگانه در مؤلفه مضامین سازمان‌دهنده پژوهش، یعنی «تجلى آموزه‌ها در عوامل و زمینه‌های فرهنگی» بود.

.۳۷ عبدالمحیج زنگویی، شعر دشتی و دشتستان، دفتر پنجم، ص ۱۳۴.

.۳۸ غلامحسین پهرسی، نقش آقای سید علینقی نقی در فیلم مردم جنوب، ص ۱۶۸.

.۳۹ احمد دشتی، چیش جنوب ایران با تکیه بر مردم تگستان و دموکرات‌های فارس، ص ۲۶۵.

.۴۰ سید علی حسینی خامنه‌ای، حوزه و روحانیت، ج ۱، ص ۱۶۵.

.۴۱ ابوذر ورداسی، شریعتی و روحانیت، ص ۷۰.

.۴۲ مادام ژان دیولافو، سفرا نامه ایران، کلد و شوش، ص ۱۵۲.

.۴۳ علیرضا سید کباری، گلشن ایران، ج ۲، ص ۵۲۱.

.۴۴ قاسم با حسینی، نگاهی به مبارزات و اندیشه‌های آیت‌الله سید عبدالله بلادی، ص ۱۴۵.

۲. تجلی آموزه‌ها در مدیریت راهبردی روحانیت مبارز در قیام دلبران جنوب

دومین مضمون سازمان دهنده «تجلى آموزه‌ها در مدیریت راهبردی روحانیت در قیام» است که در پی پاسخ به پرسش «چگونگی تحقق راهبردهای مردمی علمای اسلام در سازمان دهی جنبش» است و مضماین به دست آمده ذیل را شرح می‌دهد:

الف. صدور فتوا

بسط نفوذ استعمار و تسلط روزافزون آن بر حیات سیاسی - اقتصادی جوامع اسلامی، فتاوی علمای مبتنی بر قاعده «نفی سبیل» و مقاومت مردمی مسلمانان را در پی داشت. در آستانه آغاز جنگ جهانی اول، مرجع تقیید آن عصر، سید محمد کاظم طباطبائی بزرگی، در سال ۱۳۲۹ قمری، فتاوی مبنی بر جهاد با استعمار در همه سرزمین‌های اسلامی صادر کرد. همزان با این فتوا، فتاوی مشترکی از سوی آیات عظام آخوند ملام محمد کاظم خراسانی، عبدالله مازندرانی، شیخ الشریعه اصفهانی و سید مصطفی کاشانی در مقابله با تهاجم بیگانگان به سرزمین‌های اسلامی و تکلیف مسلمانان در این باره صادر شد.^{۴۵} اوج احکام علماء در وجوب مقابله با کفار اشغالگر در جریان جنگ جهانی اول شکل گرفت. در بخشی از فتاوی جهادی سید محمد کاظم طباطبائی بزرگی در جنگ جهانی اول آمده است: در این ایام که... انگلیسی‌ها نیز نیروهای خود را در جنوب ایران پیاده کرده‌اند... بر عموم مسلمین از عرب و ایرانی وجوب است که خود را برای عقب راندن کفار از مالک اسلامی مهیا سازند.^{۴۶}

به دنبال آن، مجتمهدان جنوب نیز فتوا صادر کردند. سید عبدالله بلادی بهجهانی دفاع از خاک وطن واجب نمود و شیخ جعفر محلاتی جهاد را در چنین موقعی فرض دانست.^{۴۷}

ب. حضور در جبهه و نظارت بر اردوگاه‌ها

علماء در مبارزه، پیش‌پیش مجاھدان، از شهر و روستا روانه خطوط مقدم جبهه‌ها شدند. نبرد آیت‌الله عبدالحسین لاری با مزدوران انگلیسی در قریه «کورده» لارستان،^{۴۸} حرکت جهادی سید مرتضی علم‌الهادی همراه با شهید رئیس‌علی دلواری در تصرف گمرک بوشهر،^{۴۹} و حضور شیخ جعفر محلاتی همراه با ۷۰۰ تن از مجاھدان مسلح در اردوگاه جهاد دشتستان،^{۵۰} از جمله مستندات متقد بر این حضور است. عبدالحسین لاری اندیشه و احساسات قلبی شهادت طلبی‌اش را در طریق فداکاری از ایران این‌گونه به فرماندهان بیان می‌دارد:

۴۵. محمدحسن کاووسی و نصرالله صالحی، «جهادی علم و مراجع عظام در جنگ جهانی اول»، ص ۱۱۶.

۴۶. محمدحسن رجبی دوانی، «مروری بر نقش علماء در مبارزات ضداستعماری مردم جنوب»، ص ۲۴۴-۲۳۶.

۴۷. احمد دشتی، «جنبش جنوب ایران با تکیه بر مردم تگستان و دموکرات‌های فارس»، ص ۲۶۵.

۴۸. همان: ص ۱۳۷.

۴۹. محمدتقی آیت‌الله‌ی، «لایت فقیه»، ص ۸۰.

۵۰. عبدالکریم مشایخی، «جایگاه روحانیت در انقلاب مشروطیت»، ص ۸۹.

۵۱. محمدحسن رکن‌زاده آدمیت، «فارس و جنگ بین‌الملل اول»، ص ۱۱۶.

در این داهیه عظماً، هجوم ابليس انگلیس و صراغ و استغاثه اسلام و مسلمین والله و بالله... جهاد اکبر من
جمعیت الجهات به جمیع مراتب قلم و رقم و قدم، به جان و زبان و مال و حال، از قدیم تاکنون و تا آخر قطره خون
ثابت القدم بوده و هستم. ان شاء الله.^{۵۲}

بر مبنای تصدیق این حضور و مقومت شهادت طلبانه تاریخ مبارزات ضداستعماری علماء در جبهه هاست که امام
خمینی^{۵۳} از آنها به عنوان «حمسه سازان همیشه جاویدی» یاد می کند که:
تا کشف حقیقت تففه به پیش تاختند و برای قوم و ملت خود مندران صادقی شدند که بندبند حدیث صداقت‌شان
را قطرات خون و قطعات پاره پاره پیکرشان گواهی کرده است.^{۵۴}

ج. تدوین «نظامنامه»

منظور از «نظامنامه» و یا «اصول حرب»، مجموعه اصول و قواعدی است که شرح وظایف تمام مجاهدان را در
اردوگاههای نبرد معلوم و آنها را به رعایت آن ملزم می ساخت. بدنبال اعلام فتواء «نظامنامه» با ۱۱۰ بند تدوین شد.
سید عبدالله بلادی آن را به تفصیل در کتاب *لواجع و سوانح خود آورده* است.^{۵۵}

اصول و مفاد «نظامنامه» سه هدف اساسی را در نظامبخشی مجاهدان دنبال می کرد: اول. بسیج همگانی و
ملی؛ دوم. دفاع مشروع (با تکیه بر ارزش‌های اسلامی)؛ سوم. سازمان دهی رزمی مجاهدان. در این رابطه، تعیین
چارچوب شرعی جنگ (اصل ۲، ۳۴، ۲۱، ۷۷، ۸۲)، نظارت بر عملکرد شرعی فرماندهان (اصل ۱، ۴۱، ۶)، سوگند
خوردن فرماندهان نزد روحانیان (اصل ۱۱ و ۹۳)، نظارت بر تقسیم غنایم (اصل ۳۸) و نظارت بر دارایی فرماندهان
(اصل ۳۹)^{۵۶} اصولی هستند که ضمن شرح برخی از وظایف روحانیان، ملاک و ضابطه پای‌بندی به تعهدات قیام را
در سایه ارزش‌های الهی روشن می سازند. برای نمونه، در ماده اول آورده شده است:

باید روحانیون به ریاست یک نفر که فی مأیین خودشان انتخاب خواهد شد... ناظر بر فرماننفرمای کل باشند که
اجرای برخلاف قوانین شرع اسلامی به عمل نماید.^{۵۷}

اصل ۴۴ هم اشاره دارد: «خاننین از اردوی اسلامی فوراً مأمور و محبوس شدی لدی الفراغ در مجلس استنطاق با
حضور روحانیون مeroxص یا مجازات می شوند.^{۵۸}
«نظامنامه» که با عبارت «ختم مواد یکصد و ده به نام مبارک علی^{۵۹}» به پایان می‌رسد، نشانه‌ای دیگری از
تأثیرات آموزه‌های اسلامی در این مقوله است.

۵۲ موسی مطهری‌زاده، ناصر دیوان کازرونی به روایت اسناد ص ۱۵۱.

۵۳ سیدروح‌الله موسوی خمینی، صحیفة نور، ج ۲۱، ص ۸۶.

۵۴ عبدالله بلادی بوشهری، *لواجع و سوانح*، ص ۷۶-۶۷.

۵۵ همان، ص ۶۷-۶۶.

۵۶ همان، ص ۶۷.

۵۷ همان، ص ۷۰.

۳. تجلی آموزه‌ها در احکام مبارزه و رفتار مجاهدان

سومین مضمون سازمان دهنده «تجلى آموزه‌ها در اصول مبارزه و رفتار مجاهدان» است که در چهار پایه مضماین شکل گرفته است. یافته‌های این بخش در بی پرسشی است که خواهان واکاوی و شناخت تجلیات اصول و شاخص‌های اسلامی بر اردوگاه مجاهدان جنوب است. پایه‌های این مضماین عبارتند از:

الف. مساجد مرکز آموزش دین و اردوگاه تعليمات نظامی

پایگاه و محل اصلی تجمعات و اردوگاه تعليمات نظامی مجاهدان قیام جنوب، مساجد شهرها بود. مسجد «وکیل»، مسجد «نو» و مسجد «بردی» در شیراز، مسجد «نو» کازرون، مسجد «نو» بوشهر و مسجد «امام حسین»^{۵۸} کورده جهرم در این شمارند. در سندي آمده است:

صحن مسجد «نو» مملو از جمعیت بود و عده آنها به دو هزار نفر می‌رسید و بعضی از آنها لباس نظام ملی و برخی کسوت معمولی در تن داشتند و حاج میرزا محمد باقر دستغیب بر منبر رفته بود و نطق می‌کرد و همه سراپا گوش بودند.^{۵۹}

در آنجا مجاهدان ضمن انجام اعمال عبادی خود، به آموزش نظامی می‌پرداختند و از آخرین اخبار و راهبردهای مقاومت توسط علماء و فرماندهان مطلع می‌گشتند.

شیراز، مجاهدین مشغول مشق هستند و همه روزه در مسجد «نو» و مسجد «وکیل»، با حضور علماء و سایر طبقات اجتماع نموده و نطق خطابه می‌خوانند.^{۶۰}

رکن‌زاده آدمیت که با مجاهدان و بازماندگان آن دوره قریب بوده، صفوف حمامی رزمندگان در صحنه مسجد «نو» را این‌گونه به تصویر می‌کشد:

در هر معبر و رهگذر و مساجد و معابد، خاصه ساخت دلنشیین و فضای عنبرین مسجد «نو» که از آثار و بنای سلاطین آل بوبیه است، صفوف و ستون‌ها از جوانان حساس، مسلح با تفنگ در کمال جسارت، با چشمانی مملو از شراره شجاعت و چهره‌ای مشحون از حمامه و فطانت و قیافه‌ای چون صبح روشن... سرودخوان در حرکت بودند.^{۶۱}

ب. مبانی فکری و اندیشه ولايتمدارانه فرماندهان جنوب

مطالعه خصوصیات فرماندهان در جهاد، فناکاری‌های مجاهدان صدر اسلام و قیامگران عاشورا را به یاد می‌آورد. از بارزترین این ویژگی‌ها می‌توان از اسلام‌خواهی و ولايتمداری آنها در تصمیمات جهادی ذکر نمود.

۵۸ همان، ص ۷۴.

۵۹ محمدحسین رکن‌زاده آدمیت، فارس و جنگ بین الملل اول، ص ۱۵۵.

۶۰ کاوه بیات، جنگ جهانی اول در جنوب ایران، ص ۲۲۷.

۶۱ محمدحسین رکن‌زاده آدمیت، فارس و جنگ بین الملل اول، ص ۲۸۹.

فرماندهان جنوب با مجتهدان و روحانیت مبارز، رابطه‌ای ولاitemدار داشتند. رئیس‌علی دلواری قدیمی بدون فرمان، فتوا و یا مشورت علما برنمی داشت. زمانی که مرحوم شیخ محمدحسین مجتهد برازجانی، معروف به «مجاهد» اعلام جهاد داد، رئیس‌علی همچون اصحاب امام حسین^{۶۲}، اعلام وفاداری و از جان گذشتگی نمود.^{۶۳} یا هنگامی که صولت‌الدوله قشقایی فتوای جهاد‌لاری را دید، بر آن بوسه‌ای متواضعانه زد.^{۶۴} همچنین شیخ حسین چاه کوتاهی و زائر خضرخان تنگستانی دیگر سرداران نهضت در تلگرافی به علمای شیراز، عزم و اراده‌شان بر پیاری اسلام و اجابت عاشقانه استغاثه مسلمانان را تا آخرین نفس اعلام می‌دارند.^{۶۵} این‌همه نشانه این ویژگی برجسته است.

علاوه بر این، سرداران در گسترش آموزش و ترویج معارف قرآن در مکتب خانه‌ها همتی عالی داشتند و از طلبه‌ها و همچنین مدارس علمیه در مناطق خویش، حمایت جدی مالی و معنوی به عمل می‌آوردند. نگارنده در دیدار با مرحوم حاج میرزا/احمد گنجکی، فرزند آیت‌الله ملام حسن گنجکی، یکی از فقهاء و رهبران روحانی مقاومت در دشتی درباره خالو حسین، از سرداران قیام، پرسیدم که آیا ایشان با مدارس علمیه و طلبه‌ها ارتباط داشت؟ ایشان تأیید کرد. پرسید: گفته شده که برای ادامه تحصیل شما، ایشان پشتیبانی مالی به عمل آورده است؟ فرمود: بله، از من و دیگر طلبه‌ها حمایت می‌کرد.^{۶۶} از این قبیل مستندات فراوان است.

ج. قوانین حاکم بر اردوگاه

از دیگر شاخص‌های تأثیرپذیری اردوگاه مجاهدان از اسلام، حاکم بودن قوانین اسلامی بر اوضاع و احوال اردوگاه است. از جمله مستندات این ادعا، همان «نظامنامه» و یا «اصول حرب» است که سید عبدالله بلاذری آن را تدوین نمود.^{۶۷} اطلاق «لشکر اسلام» به مدافعان دلاور جنوب در اصول ۶۹ و ۷۰ و ۷۱ و ۷۲ و ۷۳ و اطلاق «اردوگاه اسلام» به پادگان‌های استقرار رزمندگان در اصول ۷۵ و ۷۶ و ۷۷ و ۷۸ و ۷۹ و ۸۰ حکایت از این شاخص دارد. برای نمونه، در اصل ۷۷ آمده است: «اردوی اسلام باید هیچ وقت ترک واجبات دینی خود ننماید، بخصوص صوم و صلاة».^{۶۸} نیز در اصول ۳۳ و ۳۷ و ۳۴ که مربوط به نحوه برخورد فرماندهان و مجاهدان با اسیران است، قتل، اذیت، توهین و غارت اسرا شرعاً ممنوع اعلام شده است.^{۶۹}

^{۶۲} همان، ص ۲۵۸.

^{۶۳} محمد تقی آیت‌الله، ولایت فقیه، ص ۸۵.

^{۶۴} کاوه بیات، چنگ جهانی اول در جنوب ایران، ص ۲۲۲.

^{۶۵} مصاحبه نگارنده با احمد گنجکی، قم، ۱۳۸۶.

^{۶۶} عبدالله بلاذری بوشهری، لواح و سوانح، ص ۷۷-۷۸.

^{۶۷} همان، ص ۷۰-۷۹.

^{۶۸} همان، ص ۵۹.

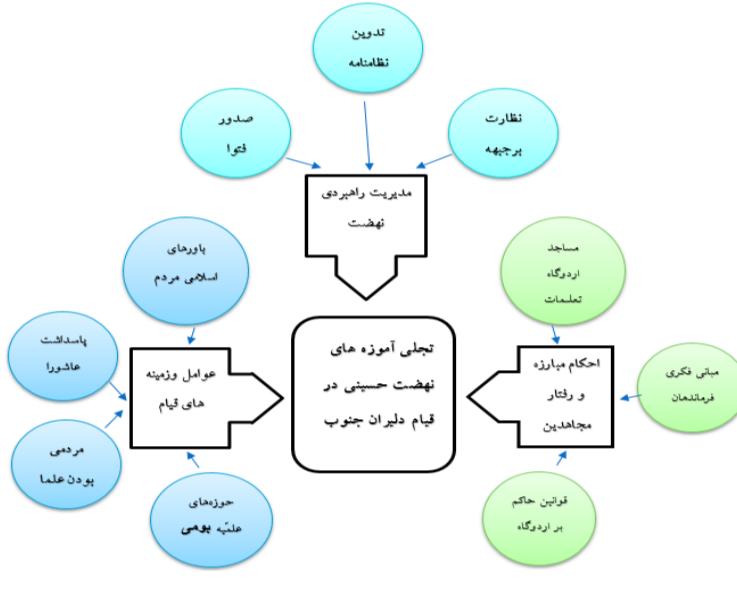
علاوه بر آن، شواهدی وجود دارد که بر اسلامی بودن خصوصیات روحی و اخلاقی رزمندگان در اردوگاهها و در هنگامه هجوم به سنگرهای انگلیسی‌های گواهی می‌دهد. در این زمینه ذکر القاب اسلامی و خصوصیات اخلاقی و اعتقادی مجاهدان با عبارتی همچون «سالار دین»، «سردار اسلام»،^{۶۹} «ناصر دین»،^{۷۰} «ازجان گذشته و فدایی اسلام»^{۷۱} و «مجاهدین غیور اسلام»^{۷۲} و همچنین برگزاری مراسم قرآن و دعا، ذکر مستمر صلووات و تکییر، فریاد شعارهای حماسی مجاهدان در میدان آمادگی،^{۷۳} آغاز عملیات‌ها با توکل به خدا و شعار کوبنده «الله اکبر» علیه دشمن کافر، نمونه‌هایی دیگر از آن شواهد است.

در بخشی از مکتبه شیخ محمد جعفر محلاتی، از رهبران جهاد، به علمای شیراز آمده است:

در شب ۲ صفر که آخرین عده داولطلب عبارت از پنجاه نفر ژاندارم و همین مقدار تنگستانی و چاه‌کوتاهی هست
بر تسبیح سبزآباد، عمارت قونسولگری و مرکز حکومت نظامی انگلیس گماشته، افق را از صدای تکییر و «یا
علی» مملو ساخته، حمله قومی به مرکز اردو کفار افکنده...^{۷۴}

أرى، حركة سازمان يافته جنبش جنوب پایه‌ریزی شد. نمودار ذیل نیز این فرایند را ترسیم می‌نماید.

شبکه مضماین «تجلی آموزه‌های نهضت حسینی در هویت ضداستعماری قیام دلیران جنوب ایران»



^{۶۹} کاوه بیات، چنگ جهانی اول در جنوب ایران، ص ۲۸۰.

^{۷۰} موسی مطهری‌زاده، ناصر دیوان کارزوئی به روایت اسناد ص ۱۵۴.

^{۷۱} کاوه بیات، چنگ جهانی اول در جنوب ایران، ص ۱۵۹.

^{۷۲} همان، ص ۲۲۲.

^{۷۳} محمدحسن رکن‌زاده آمیخت، فارس و چنگ بین‌الملل اول، ص ۹۶.

^{۷۴} همان، ص ۲۴۰.

۳. واکاوی انتقادی دیدگاه‌های دیگر

یافته‌های تحقیق در بیان خاستگاه اصلی و جایگاه قیام، روش ساخت که قیام دلیران جنوب براساس هویتی اسلامی شکل گرفته است. اکنون در این بحث، به مقایسه این یافته‌ها با سه نگرش و دیدگاه دیگر که علت و ماهیت قیام جنوب را «شورش فرصت‌طلبان و ارادل»، «تحریک آلمان‌ها» و «ناسیونالیسم باستان‌گرا» می‌دانند، به اجمال اشاره می‌شود:

الف. مطالعات نشان می‌دهند که دسته‌ای (برخی انگلیسی‌ها و طرفداران آنها) این قیام را شورشی شرورانه معرفی نموده‌اند. انگلیسی‌ها در شرایطی که حضور خود را دفاع از استقلال ایران و جلوگیری از هرگونه جنگ و شورش وانمود کردند، حرکت دلیران را شورش عده‌ای از دزدان و اشرار قبایل و عشایری نامیدند که با تطمیع و تحریکات بیگانه برای تخریب به شهر روانه گشته‌اند.^{۷۵} در تأثیرپذیری از این نگرش، ملکا شعرای بهار، استقلال حرکت سرداران جهاد، کسانی همچون شیخ حسین‌خان چاه کوتاهی علیه انگلیسی‌ها را شورش و غائله‌ای ضدمی و علیه دولت مرکزی خوانده است.^{۷۶}

این تحلیل و تفسیر، چنان‌که برخی نوشتۀ‌اند: «از فهم و درک حقیقت پاک به دورافتاده است». ^{۷۷} انگلیسی‌ها خود را ملاک حق و ملت برتر شناخته، با برخوردي دوگانه، هر خان و والی وابسته‌ای را که همفکر و حامی و همراهشان بوده، ستوده‌اند؛ به کسانی همچون فرماننفرما، قوام‌الملک و حیدرخان لقب داده‌اند و مستمری عطا کردند و «قهرمان صلح» خواندند و نشان امپراتوری بخشیدند.^{۷۸} در مقابل، مخالفان انگلیس و مبارزان استقلال طلب را به دزدی و شرارت متهم ساختند.^{۷۹}

باید از این گروه پرسید: پلیس جنوب با چه هدفی در ایران تشکیل شد؟ آیا به دفاع از امنیت ایران بود؟ یا نقض بی‌طرفی و آشوب در ایران؟ اگر امنیت ایران بود، چرا این کار خشم جمیع مردم باعیرت ایران، از هر قبیله و طایفه‌ای را برافروخت؟ و موجب شد که ملت ایران به واکنش‌های شدیدی علیه آن دست بزند و قشقاوی‌ها به رهبری صولات‌الدوله قشقاوی، گسترده‌ترین رویارویی را با پلیس جنوب در ایالت فارس نشان دهنده است.^{۸۰}

۷۵. محمدحسین رکن‌زاده آدمیت، فارس در جنگ بین‌الملل اول، ص ۶۲

۷۶. محمدتقی بهار، تاریخ مختصر احزاب سیاسی؛ انقراس قاجاریه، ص ۵۳.

۷۷. علیمراد فراشبندی، گوشاهی از تاریخ انقلاب مسلحانه مردم مبارز تگستان، ص ۷.

۷۸. کاوه بیات، جنگ جهانی اول در جنوب ایران، ص ۱۱۵.

۷۹. محمدحسین رکن‌زاده آدمیت، دلیران تگستانی، ص ۳۸۸.

۸۰. محمد حسن‌پنا، واکنش ایرانی‌ها به تشکیلات پلیس جنوب در منطقه فارس و دیگر جاهای ص ۹۳.

به گفته بلادی، از رهبران جنوب، آیا واقعاً جز غارتگری، چه اندیشه‌ای بریتانیایی‌ها را به اشغال بندر بوشهر تحریک نمود و بیرق منحوس صلیب را در شهر اسلام به جای پرچم ایران نصب کردند؟^{۸۱}

ب. علت دیگری که برای قیام جنوب بیان شده (و البته می‌تواند با تحلیل قبلی نیز قابل جمع باشد) نفوذ و تحریک آلمان هاست. طبق این نگاه، ورود سازمان یافته هیأت نظامی و تبلیغی آلمان‌ها در نقاط گوناگون ایران، موجبات اصلی ظهرور قیام علیه قوای انگلیسی را فراهم آورد^{۸۲} در جنوب ایران، مأموریت انجام این تحریک بر عهده فردی به نام واسموس قرار گرفت. اوکانر، سرکنسول انگلیس، می‌نویسد: «این دسیسه در جنوب ایران، کار دوست دیرینه ما واسموس بود».^{۸۳}

برخی والیان و صاحبمنصبان ایرانی نیز به این القاتات دامن می‌زند. در دستخطی از حکومت بوشهر به وزارت خارجه انگلیس، به طور واضح بیان شده است: «انقلاب دشتستان به‌واسطه اقدامات واسموس و سایر رفقاء آلمانی و اشرار ایرانی به وجود آمده است».^{۸۴}

مورخ‌الدوله سپهر نیز در کتاب تاریخ ایران در جنگ بزرگ ۱۹۱۱-۱۹۱۴، قیام رادمردان جنوب را صرفاً نتیجه کمک‌های مالی و نقشه واسموس خوانده است.^{۸۵} در بیان جزئیات این نگاه، برخی گفته‌اند: این واسموس بود که توانست ائتلافی بین چهار تن از خان‌های عشایری ایجاد کند.^{۸۶} غفوری با نظر به این نگرش، اشاره دارد که واسموس در بوشهر با کمک سلاح‌های جدید و سیچ هزاران تن از عشاير منطقه، به‌ویژه تنگستانی‌ها و دشتستانی‌ها، جنگ را علیه انگلیس آغاز کرد.^{۸۷}

رضایی فام می‌گوید: واسموس در برانگیختن انگیزه‌های ملی مردم جنوب نقش زیربنایی داشته است.^{۸۸} اما به رغم نقش آلمان‌ها در دشمنی با انگلیس، استاد و شواهد برخلاف تحلیل فوق است: اولاً، بنا به شواهد تاریخی، خوانین تنگستانی، زائرخضرخان و شیخ‌حسین‌خان چاه کوتاهی، خیلی قبل از ورود واسموس به اهرم در صدد حمله به اجنبی بودند. در آن زمان واسموس بین بوشهر و شیراز متواری و از دست انگلیسی‌ها فراری بود و اصلاً در منطقه حضور نداشت^{۸۹} تا آغازگر قیام باشد.

^{۸۱} عبدالله بلادی بوشهری، لواح و سوانح، ص ۲۲.

^{۸۲} علیرضا ملایی توانی، جنگ جهانی اول، آلمان‌ها و رخنه در ساختار اجتماعی و سیاسی ایران، ص ۳۱-۳۲.

^{۸۳} فردیک اوکانر، از مشروطه تا جنگ جهانی اول، ص ۷۹۷.

^{۸۴} بهروز قطبی، استاد جنگ جهانی اول در ایران، ص ۱۳۰.

^{۸۵} مورخ‌الدوله سپهر، ایران در جنگ جهانی بزرگ ۱۹۱۸-۱۹۱۴، ص ۷۷-۷۹.

^{۸۶} داگوبرت فن میکوش، واسموس، ص ۷۶۶.

^{۸۷} علی غفوری، تاریخ جنگ‌های ایران از مادها تا امروز، ص ۴۵۳.

^{۸۸} بهزاد رضایی فام و فرهاد رشوبیور، نقش و جایگاه واسموس در پیشبرد اهداف امپراتوری آلمان، ص ۸۷.

^{۸۹} کاوه بیات، جنگ جهانی اول در جنوب ایران، ص ۳۵.

ثانیاً، خوانین مبارزی همچون زائر خضرخان، تاجرانی توانا و متمول بودند^{۹۰} و بندر بوشهر نیز که در دوره قاجار بندر اصلی خلیج فارس و ایران به حساب می‌آمد، یکی از مراکز اصلی تجارت اسلامی به شمار می‌رفت.^{۹۱} چون هدف مجاہدان انگیزه مالی نبود، رشوه و ترغیبات فراوان مالی انگلیسی‌ها هیچ‌گاه سرداران را تسليم تعطیلات آنها ننمود، بلکه خشمگان را بر دشمن مضاعف ساخت.^{۹۲}

ثالثاً، قیام‌های جنوب قبل از مقطع مورد بحث رخ داده و این ناقص دیگر این نظریه است. انگلیسی‌ها تا جنگ جهانی اول، سه بار به بوشهر هجوم آوردن^{۹۳} و در هر بار این دلیران تنگستان بودند که از آب و خاک می‌هین خویش دفاع نمودند. آیا آن موقع نیز هیأت متنفذ آلمانی و مأموران آنها عامل تحریک و پایداری مردم گشتند؟

ج. تحلیل سوم ارائه شده از علت و ماهیت قیام جنوب ناسیونالیسم باستان‌گراست. ارکان این نظر را دو پدیده «وطن‌پرستی» و «باستان‌گرایی» ایران تشکیل می‌دهد که از آن به «ناسیونالیسم جدید» نیز تعییر شده است. رکن‌زاده آدمیت و فرشتبندی از جلوه‌داران این نظریه هستند. آنها گویند: «آنچه مردم را دچار انقلاب روحی عجیب و وصفناپذیر ساخت، وطن‌پرستی و ناسیونالیسم جدید بوده است که به عنوان گردش روح ایران باستان در خطه دشتستان»^{۹۴} از آن می‌توان یاد کرد.

«ناسیونالیسم جدید» یا «ملی‌گرایی مبتی بر باستان‌گرایی» نوعی ایدئولوژی است که از دوره قاجار و توسط شخصیت‌های منورالفکری همچون آخوندزاده، طالبوف تبریزی، میرزا تقاضان کرمانی و جلال الدین میرزا قاجار، بر سه پایه «باستان‌شناسی»، «زرتشت» و «مخالفت با اسلام» پایه‌ریزی شد و با حمایت اروپاییان در ایران شکل‌گرفت و رواج یافت.^{۹۵}

اما این با آن حس فطری درونی انسان‌هایی که می‌شناسیم^{۹۶} متفاوت است. تبیین قیام با این ایدئولوژی، ستیزه با اعتقادات مذهبی عامه مردم و چشم‌پوشی از فرهنگ و تمدن اسلامی ۱۴۰۰ ساله ایرانیانی است که با تمام وجود با آن زندگی کرده‌اند و این به دور از حقایقی است که در صحنه‌های گوناگون قیام جنوب عینیت یافته و در بخش‌های قبلی نوشتار حاضر، به نمونه‌هایی از آنها اشاره شد. البته در این زمینه می‌توان به منابع

۹۰. محمدحسین رکن‌زاده آمیت، دلیران تنگستانی، ص ۶۷.

۹۱. علی شهوند و مهدی اسدی، عوامل مؤثر بر قاچاق اسلامی در خلیج فارس و بندر بوشهر، ص ۱۲۳.

۹۲. علیمراد فرشتبندی، گوشهای از تاریخ انقلاب مسلمانه مردم مبارز تنگستان، ص ۲۲.

۹۳. محمدحسن نبوی، جنبش روحاویون در قیام ضداستعماری مردم خوب، ص ۲۰۸.

۹۴. علیمراد فرشتبندی، گوشهای از تاریخ انقلاب مسلمانه مردم مبارز تنگستان، ص ۱۸.

۹۵. علی محمد طرفداری، تاریخ‌نگاری ناسیونالیستی معاصر ایران، ص ۲۲۱.

۹۶. سیدمحمدحسین طباطبائی، تفسیر المیزان، ج ۳، ص ۲۱۲.

دیگری نیز مراجعه کرد که انگیزه‌ها و نمادهای اسلامی قیام را روشن ساخته‌اند. دو کتاب، *جایگاه روحانیت در انقلاب مشروطیت*، اثر عبدالکریم مشایخی و *جنیش خد استعماری جنوب*، اثر محمد امیرنوری، بیش از دیگر منابع به این نمادها اشاره کرده‌اند. همچنین مقالات ارزشمندی نگارش یافته که برای نمونه می‌توان به مقاله «مروری بر نقش علماء در مبارزات ضد استعماری مردم جنوب»، اثر محمدحسن رجبی اشاره نمود (ر. ک. به جدول ۱ در صفحات قبل).

یافته‌های این دسته عمده‌ای مبتنی بر توصیف شرایط موجود و توضیح حوادث و یا معرفی نقش مبارزات روحانیت در قیام است که غالباً در سایه حرکت ملی‌گرایی یا در کنار آن تفسیر می‌شود. این در حالی که است ظهور غیرت ملی‌گرایی ناشی از بیداری فطرت دینی و عقلی است، نه چیزی جدای از آن. عباس عاشوری نژاد در مقاله‌اش با عنوان «تشخیص هویت از منظر سرداران مجاهد و تأثیر آن بر مبارزات ضداستعماری این منطقه در جنگ جهانی اول»، در قیام، به ظهور سه نوع هویت در عرض و مستقل از هم اشاره می‌کند: «انسانی»، «ملی» و «مذهبی». اما اینکه عامل و ریشه بیداری سرداران و مردم در پی بردن به این هویت‌ها چیست؟ او بیان می‌دارد که «سرداران مجاهد بوشهر یا براساس فهم تئوریک و یا به تجربه و یا ترکیبی از هر دو، به نقطه درک درست از کار خویش رسیده‌اند».^{۹۷}

یافته‌های پژوهش حاضر ضمن تأکید بر وجود جایگاه مقدس عناصر ملی و انسانی، جملگی را مرهون توجه مردم و رهبران نهضت به تعالیم و معارف اسلامی و تمسک به الگوهای عملی اهل‌بیت^{۹۸}، همچون قیام عاشورا می‌دانند. بنابراین، قیام دلیران جنوب حمامه‌ای، نه ملی - مذهبی و نه برخاسته از باورهای ایدئولوژی ناسیونالیستی خودساخته، یا برنامه‌ای متکی بر قدرت‌های خارجی، و یا از سر فرصت‌طلبی، بلکه نهضتی مستقل و ضداستعماری با هویتی «مذهبی - ملی» بود؛ آن حس ملی‌گرایی که در کامل‌ترین و کارآمدترین شکل خود، تابعی عالی از آموزه‌های اسلامی است.

نتیجه‌گیری

بنا بر تجزیه و تحلیل یافته‌های پژوهش و مقایسه آنها با تفاوت‌ها و تشابه‌های سایر پژوهش‌ها، این نتیجه به دست می‌آید:

قیام دلیران جنوب جنبش مردمی، مستقل، رهایی‌بخش، هدفمند و برخوردار از رهبرانی عالم و بیدار و مبتنی بر الگوهای مقاومت، دارای هویتی «مذهبی - ملی» و با اصول و باورهای ریشه‌دار اسلامی بوده است. سرداران مجاهدِ جنبش ضداستعماری جنوب تعلیم‌یافتگانی از مکتب عاشورا و سیاستمدارانی آگاه به زمان بودند که در پرتو رهبری دینی در راه حفظ اسلام و دفاع از وطن، جانشانی نمودند.

^{۹۷} عباس عاشوری نژاد، بررسی تشخیص هویت قیام جنوب از منظر سرداران مجاهد بوشهر و تأثیر آن بر مبارزات ضداستعماری این منطقه در جنگ جهانی اول، ص ۳۰۵.

شواهد به دست آمده نشان می‌دهد که مؤلفه‌های اساسی هویت جنبش در ابعاد، زمینه‌ها و شرایط فکری و فرهنگی قیام، مدیریت راهبردی و همچنین در احکام و اصول مبارزه حاکم بر اردوگاه مجاهدان، همه متأثر از آموزه‌های فرهنگ شیعی بوده‌اند که نمایی جامع و کامل از فرهنگ نجات‌بخش اسلام ناب است.

رہبران قیام جنوب به خوبی نشان دادند که می‌توان در سخت‌ترین شرایط، با تمسک به آموزه‌های سیاسی - اجتماعی دین اسلام، انگیزه‌های ملی و دینی مردم را برانگیخت و با ایجاد قیامی شهادت‌طلبانه، مرزهای ملی و ناموس انسانی را در برابر متاجوزان حفظ نمود.

جلوه آموزه‌های حسینی در هویت اسلامی قیام دلیران جنوب که پس از فاصله قرن‌ها با واقعه ستم‌ستیزانه کربلا رخ داد، این باور را تأیید می‌کند که آموزه‌های اسلامی و فرهنگ عاشورا در هر دوره‌ای که در زندگی اجتماعی مردم تجلی یابد، موجب برانگیختگی غیرت دینی و ملی و بیداری وجودان عمومی می‌شود.

منابع

- ابراهیمی پور، قاسم و عباس عالی‌زاده، «گسل دولت - ملت در تاریخ ایران و نسبت روحانیت با آن مطالعه موردی ضداستعماری جنوب»، ۱۳۹۴، *اسلام و مطالعات اجتماعی*، دوره سوم، ش ۲، ص ۵۱-۲۷.
- ادوارد براون، انقلاب ایران، مترجم، احمد پژوه، تهران، معرفت، ۱۳۲۸.
- اربیلی، علی بن عیسی، *کشف الغمہ*، ترجمه علی بن حسن زواری‌ای، تهران، اسلامیه، ۱۳۸۷.
- اوکانز، فردیک، از مشروطه تا جنگ جهانی اول، ترجمه حسن زنگنه، تهران، شیرازه، ۱۳۷۶.
- آبراهامیان، برواند، ایران بین دو انقلاب، ترجمه احمد گل محمدی، تهران، نشر نی، ۱۳۹۷.
- آیت‌الله‌ی، محمد تقی، *ولايت فقیه زیرینی فکری مشروطه مشروعه*، تهران، امیرکبیر، ۱۳۶۳.
- باتامور، تام جامعه‌شناسی سیاسی، مترجم، منوچهر صبوری کاشانی، تهران، کیهان، ۱۳۶۶.
- بحربنی دشتی، علی، *فرزانگان کردوان علیا*، قم، بین‌الحرمين، ۱۳۸۷.
- بختیاری، محمد و مهدی فرجی، «بررسی تطبیقی واکنش علماء و روحانیان ایران به اشغال کشور در جنگ جهانی اول و دوم»، ۱۳۹۸، *تبیعت‌شناسی*، ش ۶۸ ص ۳۲-۷.
- بالادی بوشهری، عبدالله، *لوایح و سوانح*، بوشهر، علوی، ۱۳۷۳.
- بهار، محمد تقی، *تاریخ مختصر احزاب سیاسی؛ انقراض فقایریه*، تهران، امیرکبیر، ۱۳۶۳.
- بهرسی، غلامحسین، « نقش آفاسید علیتنی نقی در قیام مردم جنوب علیه استعمار»، در: *مجموعه مقالات دومین همایش دستی در آینه تاریخ*، تهران، رسانش، ۱۳۹۲.
- بیات، کاوه، *اسناد و مدارک جنگ جهانی اول در جنوب ایران*، بوشهر، علوی، ۱۳۷۳.
- جهفری، محمد تقی، امام حسین شهید فرهنگ پیشوپ انسانیت، ج یازدهم، تهران، مؤسسه تدوین و نشر آثار علامه جعفری، ۱۳۸۹.
- جهفری، یعقوب، *تفسیر کوثر*، قم، هجرت، ۱۳۷۶.
- حرعاملی، محمد بن حسن، *تفصیل وسائل الشیعه الی تحصیل مسائل الشریعه*، قم، آل‌البیت، ۱۴۰۴.
- حسن نیا، محمد، «واکنش ایرانی‌ها به تشکیلات پلیس جنوب در منطقه فارس و دیگر جاهای»، ۱۳۹۱، *مطالعات تاریخی*، سال نهم، ش ۳۸، ص ۹۵-۷۴.
- حسینی خامنه‌ای، سیدعلی، حوزه و روحانیت در آینه رهنواده‌های مقام معظم رهبری، قم، سازمان تبلیغات اسلامی، ۱۳۷۵.
- حسینی زبیری، مرتضی تاج العروس من جواهر القاموس، بیروت، دارالفکر، ۱۴۱۴.
- دشتی، احمد، *جنبش جنوب ایران با تکیه بر مردم تنگستان و دهکرات‌های فارس*، قم، چاپخانه بهمن، ۱۳۷۹.
- رجی دوانی، محمدحسن، «مروری بر نقش علماء در مبارزات ضداستعماری مردم جنوب»، در: *مجموعه مقالات کنگره ملی شهید رئیس‌علی دلواری*، قم، موعود اسلام، ۱۳۹۲.
- رضابی فام، بهزاد و فرهاد رشنوپیور، «نقش و جایگاه واسموس در پیشبرد اهداف امپراتوری آلمان در جنگ جهانی اول در فارس»، ۱۳۹۱، *پژوهش در تاریخ*، ش ۶۹ ص ۸۹-۵۹.
- رکن‌زاده آدمیت، محمدحسین، *دیواران تنگستانی*، تهران، اقبال، ۱۳۵۷.
- ، *فارس و جنگ بین‌الملل اول*، تهران، اقبال، ۱۳۵۷.
- زنگویی، عبدالمجید، *شعر دستی و دشتستان*، تهران، روز، ۱۳۶۴.
- زان دیولاوفا، مدام، *سفرنامه ایران*، کلده و شوش، ترجمه همایون فرهوشی، تهران، دانشگاه تهران، ۱۳۷۱.
- سپهر، مورخ‌الدوله، ایران در جنگ جهانی بزرگ ۱۹۱۴-۱۹۱۸، تهران، ادب، ۱۳۶۲.
- سعیدنیا، حبیب‌الله، *تاریخ تحولات سیاسی اجتماعات دشتی*، قم، موعود اسلام، ۱۳۸۳.

سفیری، فلوریدا، پلیس جنوب ایران: اس بی آر، ترجمة منصوره اتحادیه (نظام مافی) و منصور حضری فشارکی (فیعی)، تهران، تاریخ ایران، ۱۳۶۴.

سید کباری، علیرضا، گلشن ابرار ۲، قم، پژوهشکده باقرالعلوم، ۱۳۸۶.

شهوند، علی و مهدی اسدی، «عوامل مؤثر بر قیاق اسلحه در خلیجفارس و بندر بوشهر طی سال‌های قبل از جنگ جهانی اول (۱۳۳۱-۱۲۹۷ق.)»، پژوهشنامه تاریخ‌های محلی ایران، ش ۱۶، ص ۱۲۲-۱۳۳.

شیخ‌نوری، محمد‌امیر، جنبش ضد استعماری جنوب: مبارزات آیت‌الله بلادی بوشهری در جنگ جهانی اول علیه انگلستان، تهران، پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۹۲.

طباطبائی بروجردی، سیدحسین، جامع احادیث الشیعه فی احکام الشریعه، قم، المهر، ۱۳۸۰.

طباطبائی، سیدمحمدحسین، تفسیرالمیزان، تهران، رجا، ۱۳۷۹.

طرداری، علی‌محمد، «تاریخ نگاری ناسیونالیستی معاصر ایران و پایه‌گذاری اوهام تاریخی مقدس»، ۱۳۹۰، سوره اندیشه، ش ۵۱۵ ص ۲۲۵-۲۱۹.

عاشوری‌بنزاد، عباس، «بررسی تشخیص هویت قیام جنوب از منظر سرداران مجاهد بوشهر و تأثیر آن بر مبارزات ضد استعماری این منطقه در جنگ جهانی اول» در: مجموعه مقالات کنگره ملی شهید رئیس‌علی دلواری، قم، موعد اسلام، ۱۳۹۲.

غفوری، علی، تاریخ جنگ‌های ایران از مادها تا به امروز، تهران، اطلاعات، ۱۳۸۸.

فراشنیدی، علیراد، گوشش‌ای از تاریخ انقلاب مسلحانه مردم مبارز تگستان، دشته و دشتستان علیه استعمار، تهران، انتشار، ۱۳۶۲.

فن میکوش، داگوبرت، واسموس، ترجمه کیکاووس جهان داری، تهران، شهاب ثاقب، ۱۳۸۳.

قطبی، بهروز، اسناد جنگ فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۷۰.

کارگر جهرمی، وجید، شرح زندگی و اندیشه سیاسی آیت‌الله سید عبدالحسین لاری، تهران مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۹۸.

کاووسی، محمد‌حسن و نصرالله صالحی، جهادیه علماء و مراجع در جنگ جهانی اول، تهران، وزارت امور خارجه، ۱۳۷۶.

کرمانی، نظام‌الاسلام، تاریخ بیداری ایرانیان، تهران، امیرکبیر، ۱۳۷۱.

کوئن، بروس، مبانی جامعه‌شناسی، ترجمه و اقتباس غلام‌عباس توسلی و رضا فاضل، تهران، سمت، ۱۳۷۶.

مشایخی، عبدالکریم، جایگاه روحانیت در انقلاب مشروطیت، تهران، پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۹۳.

—، حاج سید‌محمد رضا کازرونی، تهران، صفحه سفید، ۱۳۹۴.

مصطفه‌ی، مرتضی، مجموعه آثار، تهران، صدر، ۱۳۸۷، ج ۲.

—، مجموعه آثار، تهران، صدر، ۱۳۸۷، ج ۱۷.

مصطفه‌ی‌زاده، موسی، تاصر دیوان کازرونی به روایت اسناد، تهران، کازرونیه، ۱۳۸۳.

ملایی توانی، علیرضا، «جنگ جهانی اول، آلمان‌ها و رخنه در ساختار اجتماعی و سیاسی ایران»، ۱۳۷۶، تاریخ معاصر ایران، ش ۳، ص ۴۸۲۵.

موسی خمینی، سیدروح‌الله، صحیفه نور، تهران، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۷۸.

—، صحیفه امام، تهران، مؤسسه تظییم و نشر آثار امام خمینی، ۱۳۸۵.

موسی، محمدصادق و ممکاران، فرهنگ عاشورا، تهران، انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۸۶.

نوی، محمدحسن، «جبش روحانیون در قیام ضداستعماری مردم جنوب» در: مجموعه مقالات قیام جنوب در جنگ جهانی اول، بوشهر، علوی، ۱۳۷۳.

وردادی، ابوذر، شریعتی و روحانیت، تهران، ابوذر، ۱۳۶۰.

هومن، حیدرعلی، راهنمای علمی در پژوهش کیفی، تهران، سمت، ۱۳۸۱.

یاحسینی، قاسم، نگاهی به مبارزات و اندیشه‌های آیت‌الله سید‌عبدالله بلادی بوشهری، بوشهر، شروه، ۱۳۸۳.